

Mihály Munkácsy (1844-1900)

Golgotha / Golgota /

PROVENANCE

Mihály Munkácsy (1844-1900) Hungary

De - Michael von Munkácsy

Fra - Michel Léo de Munkacsy

Golgotha. Esquisse

Last quarter of the 19th century.

Canvas, oil, 90 64 cm.

This painting was bought by the owner's great-great-grandfather from the artist at the end of the 19th century in Mukachevo.

A family heirloom, which the modern owner received as an inheritance.

Mihály Munkácsy (1844-1900) Hungary

Golgota. Vázlat

A 19 század utolsó negyede.

Vászon, olaj, 90 64.

A képet a tulajdonos ük-ükapja vásárolta a m vészt / a 19. század végén Munkács városában.

Családi örökség, amelyet a modern tulajdonos rökségként kapott.

(1844-1900)

19-

, 90 64

Книга из фонда

БАРЛАССКИЙ
ОВРАЗЧИИ
ХУДОЖНИЙ МУЗЕЙ
ІМ. И БОКШАЯ

Б.ХОЛЕНКОВ

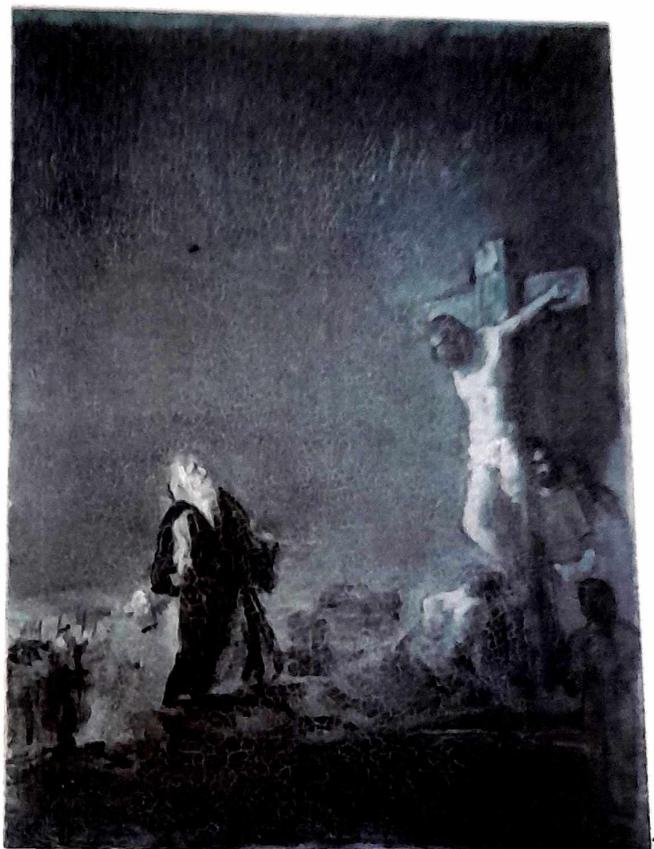

ЭКСПЕРТНО-АТРИБУЦИОННОЕ ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Мункачи М. (Munkácsy M.) (1844—1900). Венгрия.

Голгофа. Эскиз. Последняя четверть 19 века.

Холст, масло, 90 x 64.

Лицевая сторона в видимой и инфракрасной зонах спектра.

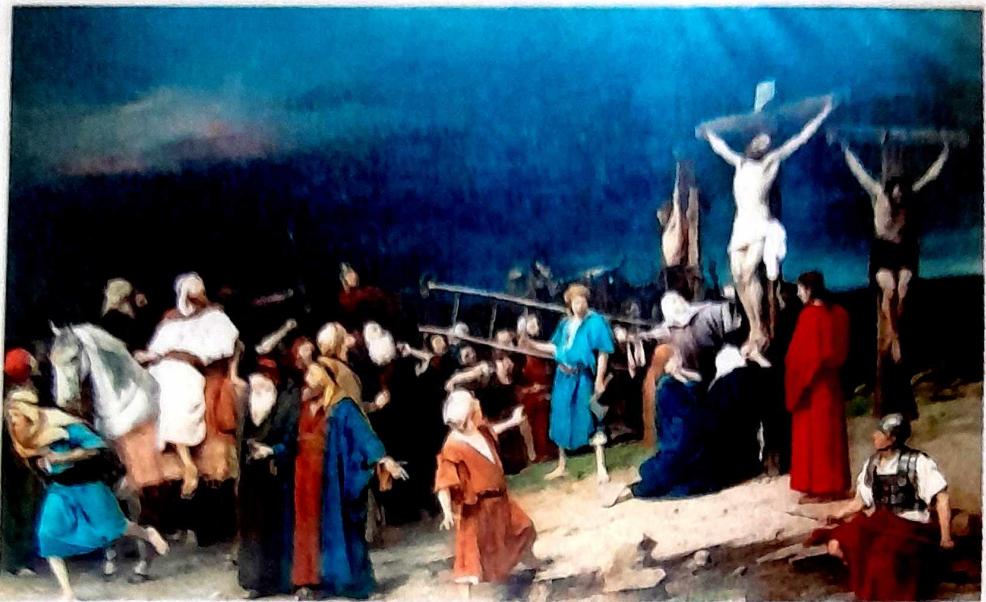

Фрагменты.

Надписи на оборотной стороне подрамника.

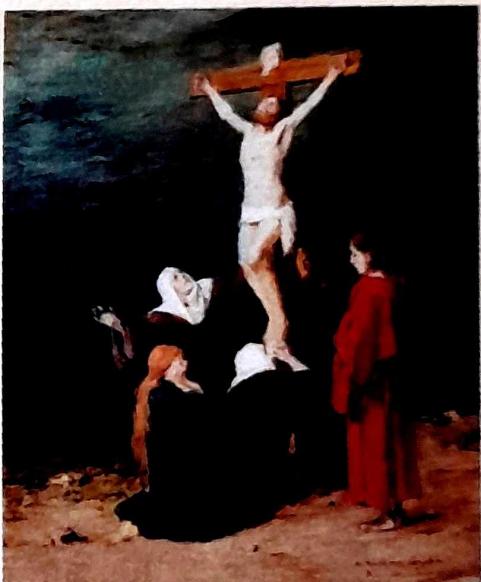
Другие произведения М.Мункачи:

8. Голгофа. 1884. Х,м, 460x720. Музей им. Ф.Дери, Дебрецен. 9. Богоматерь у Креста.1894-5. Х,м,446x290. Венг.нац.гал.

10. Голгофа. Эскиз. Галерея Виктория.

11. Голгофа. 81x65. Венг.нац.гал.

© All rights reserved

12. Свёрилось. Христос на кресте. 38x46.

13. Зимний пейзаж с закатом. 80x45.

Произведение поступило на экспертизу с атрибуцией Михаю Мункачи.

На фоне темно-коричневого (в верхней части – почти черного) неба изображена Богоматерь, стоящая перед крестом с распятым Иисусом (ил. 1,2). Около креста тесно сгрудились ближайшие ученики Христа (ил.5). Остальные фигуры находятся в отдалении, даны в значительно меньшем масштабе и почти сливаются с потемневшим среди дня небом с оранжево-красной полосой у горизонта. Основу колорита составляет темно-коричневый тон, на фоне которого выделяются насыщенные цветовые пятна (сине-голубой, красный). По-видимому, темнота в картине намекает на момент смерти Христа, в который, согласно Евангелию, «померкло солнце».

Произведение написано на среднезернистом холсте со светло-серым фабричным грунтом, натянуто на нераздвижной авторский подрамник.

Письмо – алла прима. Красочный слой – средней толщины, с белильными нагрузками в светах. Имеется повсеместный технологический среднесетчатый кракелюр разрывов красочного слоя (обусловленный, по-видимому, свойствами связующего грунта или красочного слоя). Характерны нервные деформированные мазки, выхватывающие фигуры из темноты. Бросается в глаза изменение масштаба фигур, а также искажение формы, обусловленное художественными задачами. Фигуры Марии и Христа между которыми происходит безмолвный диалог, исполненный боли и предельного отчаяния, больше фигур учеников (ил.3,4).

Авторская подпись на лицевой стороне не обнаружена. На обороте, на планках подрамника – карандашные надписи: ранняя *Krisztus a kereszten* (венг. Христос на кресте), а также более поздняя *Munkachi M.* (ил. 6,7). На обороте холста расположен экспертный штамп Закарпатского художественного музея.

К теме Голгофы Мункачи неднократно обращался в 1880-е – 1890-е годы. Известно по меньшей мере два больших законченных полотна на эту тему: горизонтальное - в музее им. Ф.Дери в Дебрецене (ил.8) и вертикальное – в Венгерской национальной галерее в Будапеште (ил.9). Если в горизонтальном полотне значительное место занимает описательность, то в вертикальном действие сконцентрировано вокруг страдания Иисуса и его Матери, а также переживаний учеников. Еще более выразительны многочисленные графические и живописные эскизы к этим полотнам (ил.10,11), в которых живопись более свободна и раскована.

Обращает на себя внимание близость композиционного решения экспертируемой работы и произведений Мункачи (ср.1,9 и 11), а также почти обязательное присутствие одного из учеников, прислонившегося к тыльной стороне креста.

Следует отметить и близость пейзажа в этой композиции, с её темным небом и красной полосой у горизонта, ко многим пейзажным работам Мункачи (ил.13). Наконец, имеется еще один тип эскизов, в которых живописная экспрессия и выразительность доведены до предела (ил.12). Именно к этой группе относится данная работа.

Таким образом, по мотиву, стилистике и живописной произведение обнаруживает ряд убедительных соответствий с работами М.Мункачи.

Произведение изучалось в видимой, инфракрасной и ультрафиолетовой (видимая люминесценция) областях спектра, а также в скользящем свете и под микроскопом. Кроме этого, кандидатом химических наук Л.Н.Лутиной исследовались микропробы живописи с применением инфракрасной спектрометрии и эмиссионного спектрального анализа. Согласно результатам исследований, произведение создано в последней четверти 19 века. Таким образом, данные комплексного исследования с большой долей вероятности подтверждают авторство Михая Мункачи.

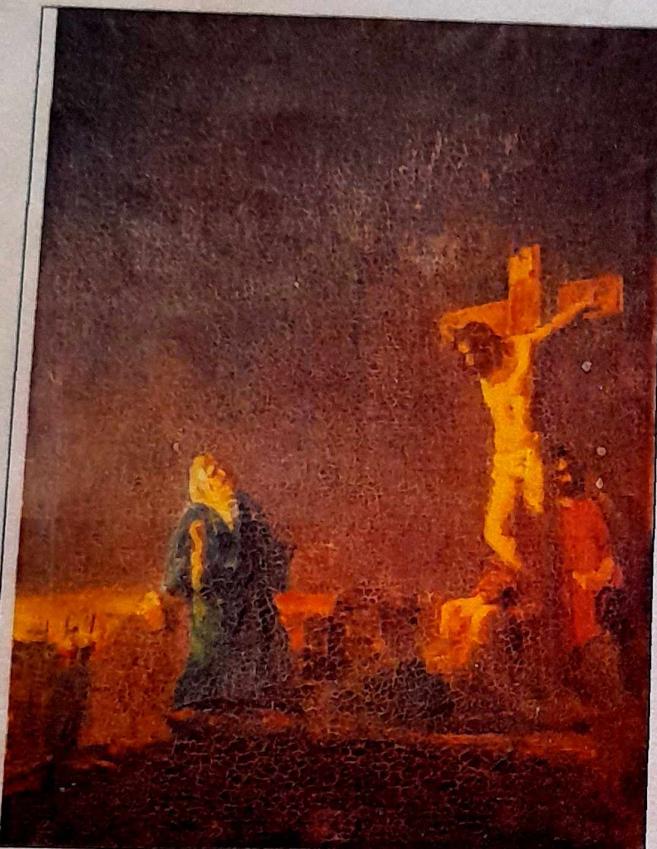
Произведение имеет художественную ценность, представляет интерес для музеев и коллекционеров.

Мункачи Михай (венг. Munkácsy Mihály; наст. фамилия — Либ (Lieb) — выдающийся венгерский художник, мастер портретной, жанровой, пейзажной и исторической живописи.

Родился 20.02. 1844 в семье сельского чиновника в городе Мункач на территории Австро-Венгрии (ныне Мукачево, Закарпатская область, Украина), умер 1.05.1900 вблизи Бонна. Учился у Э. Самоши (1862—1863), в венской и мюнхенской АХ (1865—1868), а также в Дюссельдорфе (1868—1869) у Л. Кнауса. Испытал влияние мастеров дюссельдорфской и барбизонской школ и Г. Курбе. Ранние произведения М. проникнуты романтическими веяниями ("Гроза в степи", 1867. Венгерская национальная галерея, Будапешт). В 1870-е гг. под воздействием революционно-демократических идей создает произведения, насыщенные активным социально-критическим пафосом (мировую известность "Камера смертника", 1870; "Щипательницы корпии", 1871; "Ночные бродяги", 1873). С конца 1870-х гг., помимо островерзительных пейзажей и портретов все чаще пишет историко-религиозные полотна ("Голгофа" 1884, "Се человек" 1896).

Работы Мункачи находятся в Венгерской национальной галерее в Будапеште, в других музеиных собраниях Европы и США.

Результаты анализа грунта и пигментов красочного слоя картины
ГОЛГОФА
Х.м., 90x64
(приписывается М.Мункачи)

Для исследования предоставлена проба грунта и 6 проб живописи.

Методы исследования:

Изготовлены микрошлифы поперечных срезов живописи; микрошлифы изучены в отраженном поляризованном белом свете и в свете видимой люминесценции, возбуждаемой УФ лучами. Состав пигментов красочного слоя картины установлен с использованием следующих методов анализа: ИК спектроскопия, эмиссионный спектральный, люминесцентный, термохимический и микрохимический анализы.

Результаты исследования

Картина написана на холсте с фабричным грунтом. Наполнители грунта – мел, барит (немного) и цинковые белила (немного); связующие грунта – масло и животный клей.

Пигменты.

Свинцовые белила, киноварь составная зеленая (берлинская лазурь и желтая охра), изумрудная зеленая, охры, черные – угольная и минеральная.

Наиболее поздний пигмент картины – изумрудная зеленая – применяется в живописи с 1858 года.

Тип грунта и набор пигментов, идентифицированных в красочном слое исследованной картины, с учетом примесей и микропримесей, содержащихся в этих пигментах, характерны для живописи, созданной в последней четверти 19-го века.

Канд. хим. наук

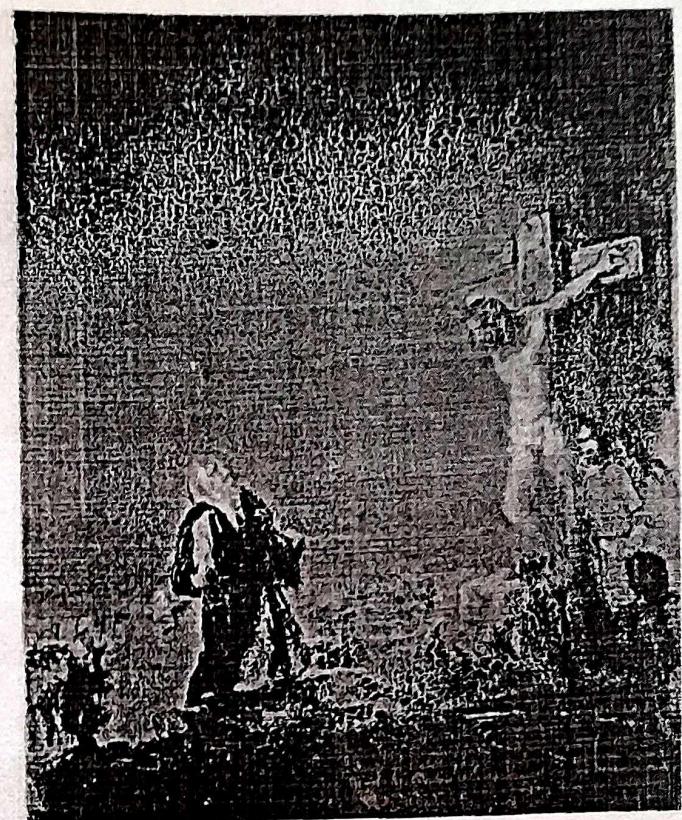
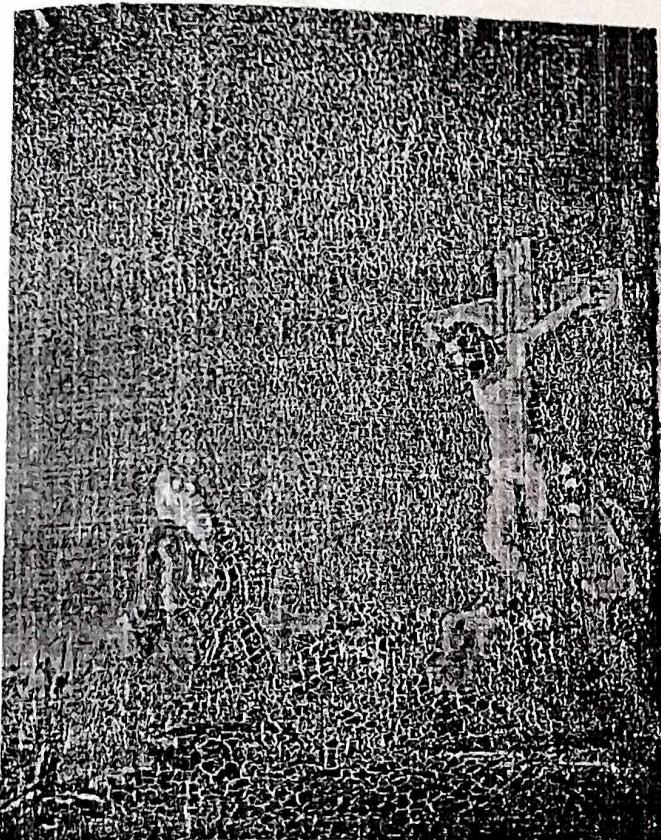
Л.Н.Лугина

Expert and attribution report

M. Munkácsy (1844–1900), Hungary

Golgotha, esquisse. Last quarter of the 19th century.

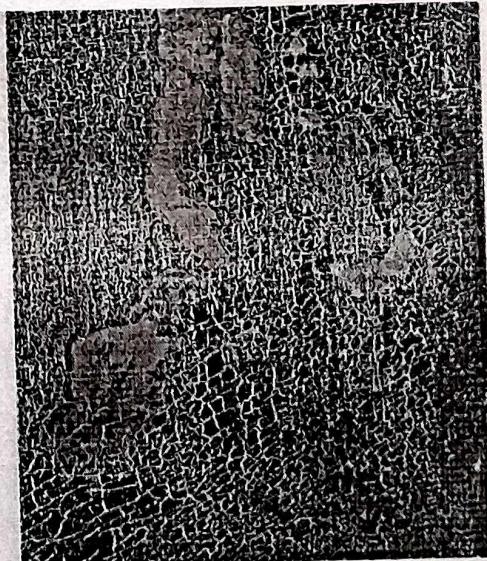
Canvas, oil, 90 x 64

1.

2.

Front side in the visible and infrared spectral regions

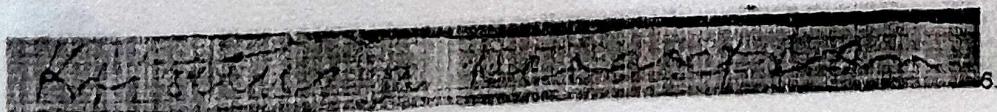

3.

4.

5.

Fragments

6.

7.

Inscriptions on the back side of the stretcher

Other M. Munkácsy's pieces of art

8. Golgotha, 1884. canvas, oil,
460 x 720. F. Dery Museum, Debrecen.

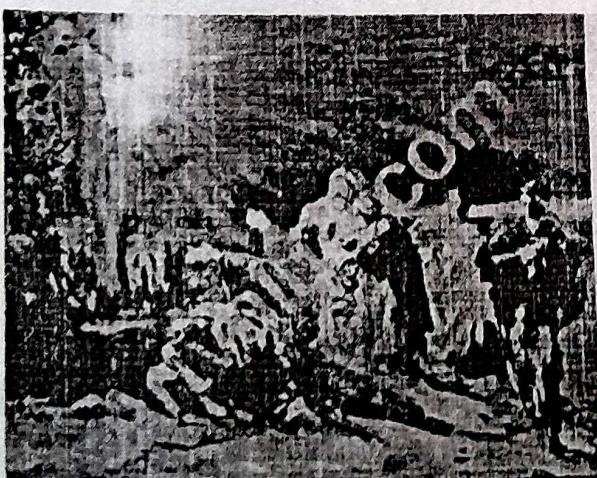
9. Holly Mother Under the Cross.
1894–1895, canvas, oil, 446 x 290,
Hungarian National Gallery

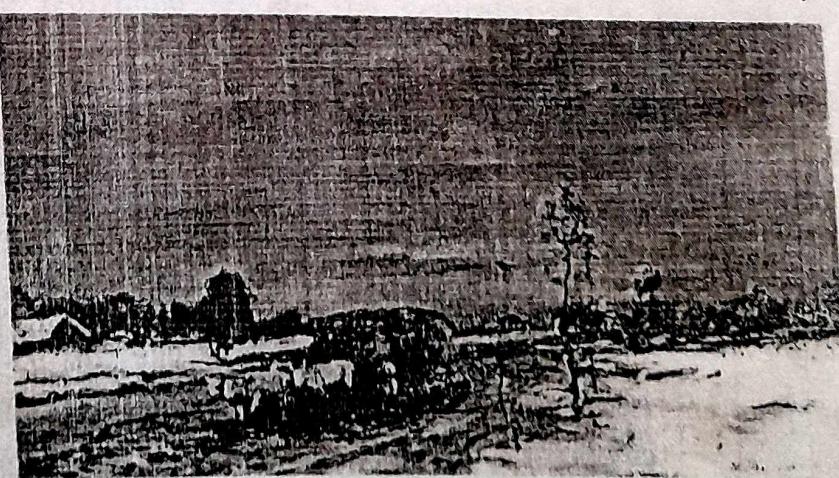
10. Golgotha, esquisse, Victoria Gallery.

11. Golgotha, 81 x 65,
Hungarian National Gallery

12. Happened. Christ on the Cross, 38 x 46.

13. Winter Landscape with Sunset, 80 x 45.

This picture was directed to expertise being attributed to M. Munkácsy. The Holy Mother is pictured staying before the cross with crucified Jesus against the dark-brown (in the upper part – almost black) sky (see illustrations 1, 2). The closest Christ's pupils stay near the cross (see illustration 5). Other figures are distanced, pictured in much less scale and almost merge with the sky that has darkened in the middle of the day and shows an orange-red strip close to horizon. The dark-brown background with intense color (blue, red) spots makes the coloration basis. Probably, the darkness makes allusion to the moment of Christ's death when, according to the Testament, the "sun faded".

This picture is painted on the medium-grained canvas with light-gray factory couch put on the fixed author's stretcher.

Mode of execution: *alla prima*. The paint layer is of medium thickness with white pigment loadings in lights. There is a widespread technological medium-mesh crackle of the paint layer breakage (probably, due to the properties of binding couch or paint layer). The nervous deformed strokes snatching the figures out from darkness are characteristic. One may notice the changes in the figures' scale and distortion of shapes stipulated by the art tasks. Figures of Mary and Christ communicating silently and filled with pain and extreme desperation are larger than the figures of the pupils (see illustrations 3 and 4).

The author's signature on the front side of the picture was not found. On the back side, on the stretcher planks there are the pencil-made inscriptions: an earlier one – *Krisztus a kereszten* (in Hungarian – *Christ on the Cross*) and a later one – *Munkachi M.* (see illustrations 6 and 7). The expert stamp of Transcarpathian art museum is placed on the back side of the picture.

M. Munkácsy touched the theme of Golgotha several times in 1880–1890s. At least two relevant large finished pieces of art are known: a horizontal one kept in the F. Dery Museum in Debrecen (illustration 8) and a vertical one exhibited in the Hungarian National Gallery in Budapest (illustration 9). While in the horizontal picture the central part is devoted to descriptiveness, in the vertical one the action is concentrated around the passions of Jesus and his Mother, as well as around the pupil's emotions. More expressive are numerous graphic and pictorial esquisses of these pieces of art (illustrations 10 and 11) in which the art is more free and relaxed.

Proximity of compositional solution of the work under expertise and that of the other Munkácsy's pieces of art (compare illustrations 1, 9 and 11) comes under notice, as well as almost mandatory presence of one of pupils leaning unto the back side of the cross.

One may note the closeness of this landscape composition showing dark sky and red strip near the horizon to many other Munkácsy's landscape pieces of art (see illustration 13). And,

finally, there is one more type of esquisses where the art expression and expressivity are brought up to margin (see illustration 12). The present work belongs just to this group.

Thus, by its motive and stylistics this piece of art shows a number of convincing correspondences with M. Munkácsy's works.

The present picture was studied in the visible, infrared and ultraviolet (visible luminescence) spectral regions as well as in the glancing light and under a microscope. In addition, candidate of chemical sciences L.N. Lugina studied microprobes of painting using infrared spectrometry and emission spectral analysis. It has been concluded according to the results of the above studies, that this picture was created in the last quarter of the 19th century. Thus, the data of the complex studies confirm with great likelihood ration M. Munkácsy's authorship of this picture.

This picture is of art value and interest for museums and collectors.

Munkácsy Mihály (real family name – Lieb) is an outstanding Hungarian artist, master of portrait, genre, landscape and historical art.

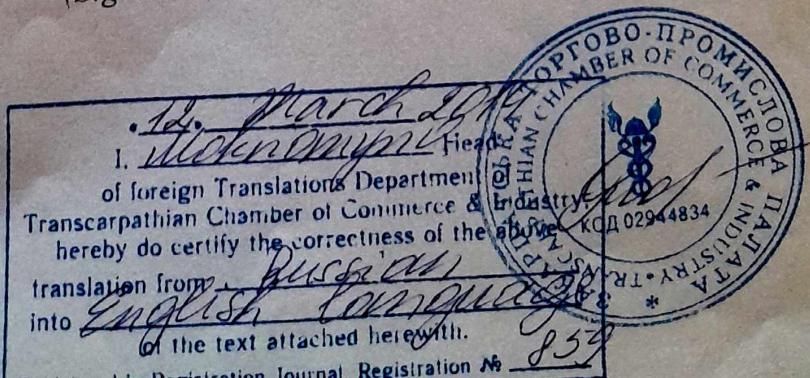
He was born on 20.02.1844 in the family of the village clerk in the town of Munkács on the territory of the Austrian-Hungarian Empire (now Mukachevo, Transcarpathian province, Ukraine) and died on 01.05.1900 near Bonn (Germany). He was E. Szamossy's pupil (in 1862–1863), studied at the Vienna and Munich Academies of Art (in 1865–1868) and in Düsseldorf (1868–1869) being taught by L. Knaus. He was impressed by the masters of the Düsseldorf and Barbizon schools of fine art and by G. Courbet. M. Munkácsy's early works are suffused by romantic trends ("Storm in steppe", 1867, Hungarian National Gallery, Budapest). In 1870s, under the influence of revolutionary and democratic ideas, he creates pieces of art rich of social critical pathos (world-wide famous "The Last Day of a Condemned Man", 1870; "Making Lint", 1871; "Midnight Ramblers", 1873). Beginning from the late 1870s, besides the expressive landscapes and portraits, he creates more frequently historical and religious pictures ("Golgotha", 1884, "Ecce Homo", 1896).

M. Munkácsy's pieces of art are exhibited in the Hungarian National Gallery in Budapest, as well as in other museum collections of Europe and USA.

Fine art expert

(Signature)

V.I. Tsitovich

НДР

00000000000000000000000000000000

2074

Results of the analysis of the couch and the paint layer pigments of the picture GOLGOTHA

canvas, oil, 90 x 64
(ascribed to M. Munkácsy)

A couch sample and the 6 painting samples were presented for studies.

Methods of studies:

The microslices of cross sections of painting have been prepared. The above microslices were studied in the reflected polarized white light and in the visible luminescence light excited by the UV-rays. The composition of the paint layer pigments was established by using the following methods of analysis:

IR-spectroscopy, emission spectral analysis, luminescent analysis, thermochemical and microchemical analyses.

Results of studies:

This picture is painted on the canvas with factory couch. The couch fillers are chalk, barite (in a small amount) and zinc white paint (in a small amount); the couch binders are oil and gelatin glue.

Pigments

White lead paint, green compound cinnabar (Berlin blue and yellow ochre), emerald green, ochre, black paint – coal and mineral one.

The most recent pigment of picture, the emerald green, is being used in painting practice since 1858.

The couch type and the set of pigments identified in the paint layer of the picture under study, taking into account impurities and microimpurities included into the above pigments are typical for painting created at the last quarter of the 19th century.

Candidate of chemical sciences

(Signature)

• 12 March 1997
I, N. N. Munkácsy, Head
of foreign Translations Department of
Transcarpathian Chamber of Commerce & Industry
hereby do certify the correctness of the above
translation from Hungarian
into English language
of the text attached herewith.

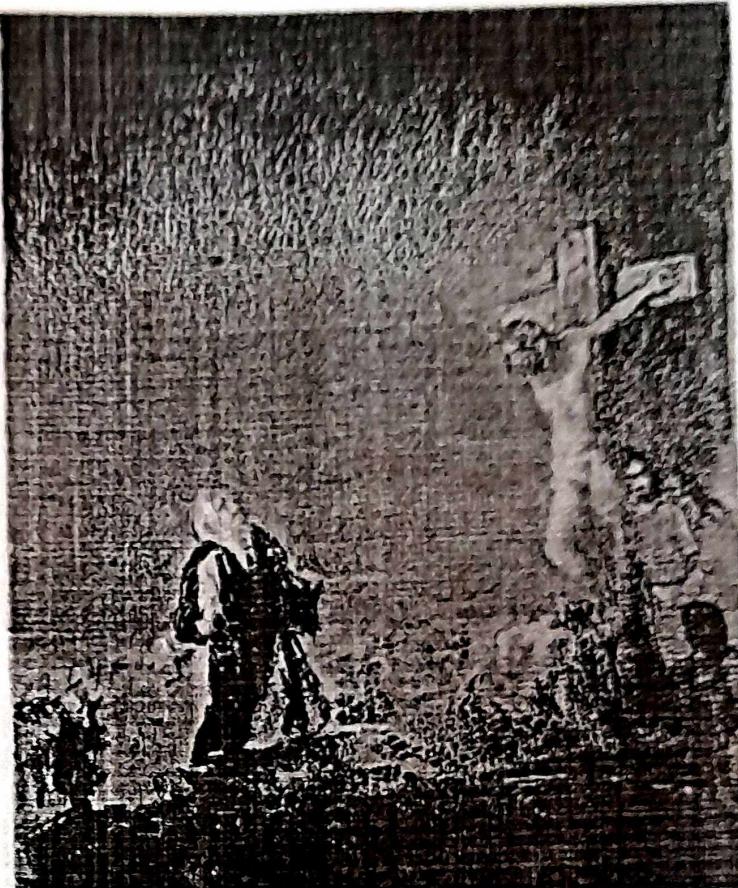

Szakértői vélemény

Munkácsy Mihály (1844–1900). Magyarország
Golgota. Vázlat. A 19. század utolsó negyede.
Vászon, olaj, 90x64

1.

2.

A festmény normál és infravörös zónáinak nézete

3.

4.

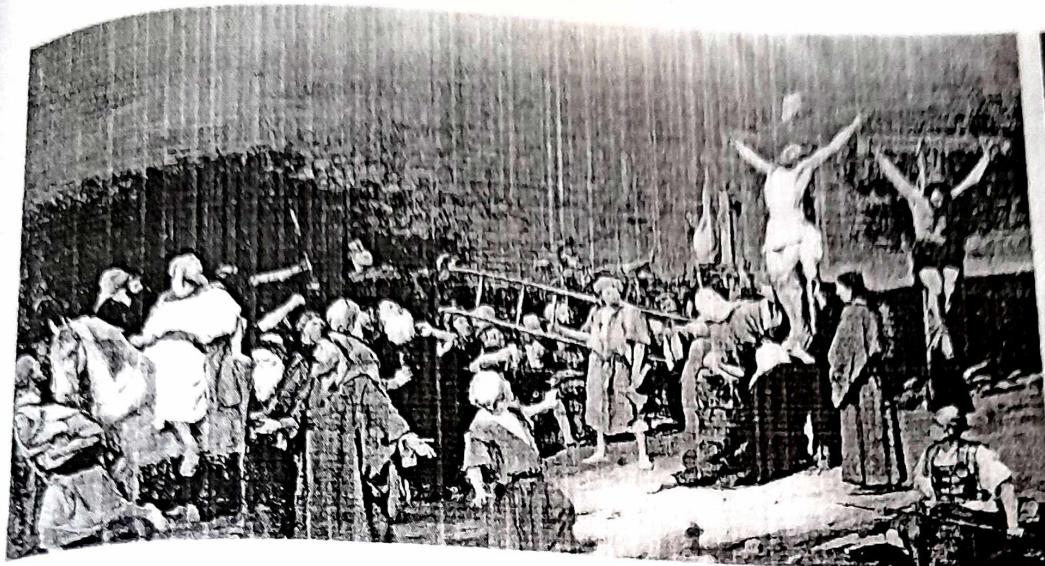
5.

Töredékek

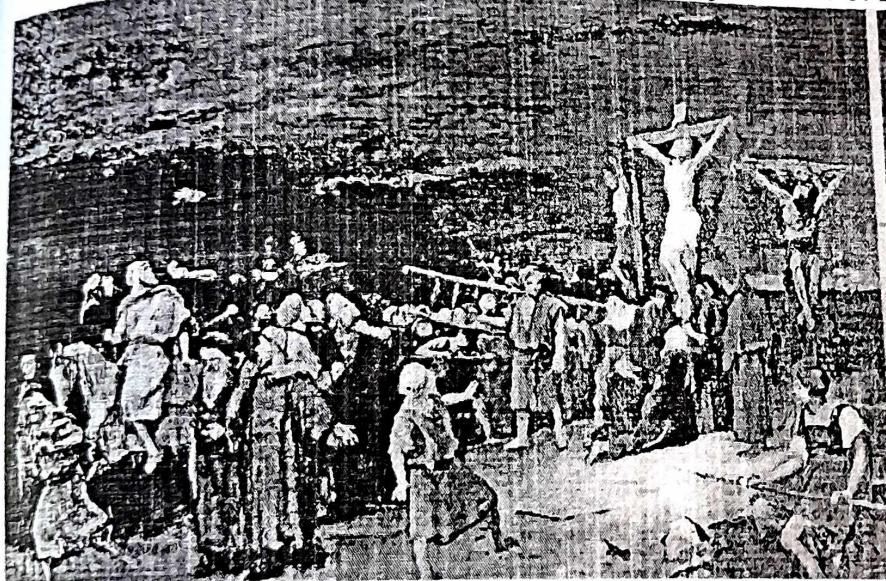
A hátsó oldal felirata Krisztus a kereszten. Munkácsy M.

Munkácsy más alkotásai

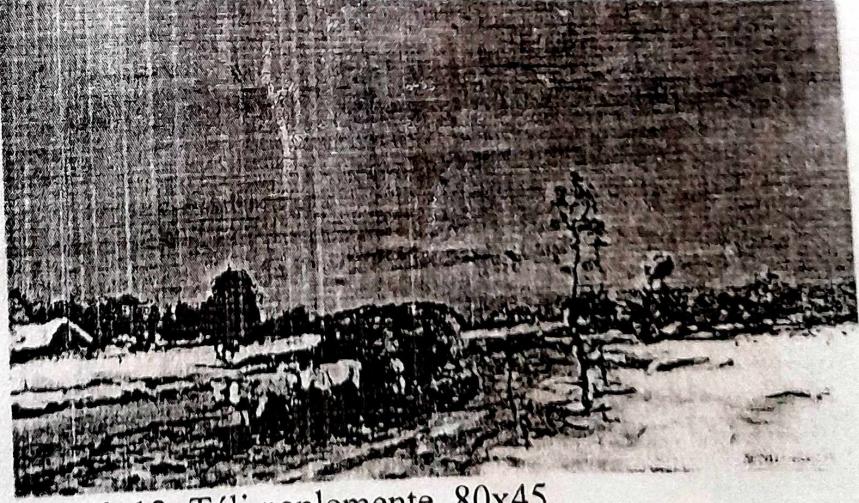
8. Golgota, 1884. vászon, olaj. 460x720. Déry Múzeum, Debrecen.

9. Szűzanya a keresztnél. 1894-5. vászon, olaj. 446x290. Magyar Nemzeti Galéria

10. Golgota. Vázlat. Viktória Galéria

11. Golgota. 81x65. Magyar Nemzeti Galéria

12. Bevégeztetett Krisztus a kereszten. 38x46. 13. Téli naplemente. 80x45

A festmény a vizsgálatra Munkácsy művészeti sajátosságainak tanulmányozására érkezett. A háttérben a sötétbarna (a felső részen – majdnem fekete) égen kerül ábrázolásra Mária, a megfeszített Jézus keresztre előtt állva (1., 2. illusztráció). Krisztus tanítványai a kereszt körül ábrázolásra, és szinte beleolvad a sötétedő égbolt és a narancssárga-piros horizont sávjába. A állnak szorosan (5. illusztráció). A többi figura a távolba vész, kisebb méretarányban kerül szinhasználat alapja a sötétbarna árnyalat, melynek háttérében telített színfoltok különülnek el (kék-égszínek, piros). Amint látható, a képen a sötétség Krisztus halálának pillanatára utal, amikor, az Evangélium szerint, „meghal a nap”. A festmény közepes méretű vászonra készült világosszürke gyári alapozással, a festő által kifeszített vászonra.

A levél – alla prima. A festékréteg közepes vastagságú, a fényesebb részeken fehér erősítéssel. A festékréteg helyenként technológiai crequelleure-ekkel kerül megtörésre (megfelelően, amint látható, a festékvastagságnak és a kötőanyagnak). Az ecsetkezelés jellegzetesen ideges, a figurák a sötétból kerülnek elő. Szembetűnő a figurák méretarányának változása, csakúgy, mint a formatorzitás, melyek művészeti feladatot látnak el. Mária és Krisztus figurája között néma párbeszéd zajlik, a végzetes fájdalomról és a határtalan kétségebeséről, a tanítványok körében (3., 4. illusztráció).

Szerzői aláírás a képen nincs. A hátoldalon, a keret mellett – ceruzával írott szöveg található: előbb *Krisztus a kereszten* (magyarul 'Krisztus a kereszten'), Sokkal odébb *Munkachi M.* (6., 7. illusztráció). A vászon hátoldalán található még a Kárpátaljai Művészeti Múzeum pecsétje. A Golgota témaival Munkácsy többször foglalkozott az 1880-as, 1890-es években. Ez a festmény kevésbé ismert a két nagyobb mellett: a horizontális szerkesztésű Debreceni Déry Múzeumban található (8. illusztráció), a vertikális tájolású pedig a Nemzeti Galériában Budapesten (9. illusztráció). A horizontális leíró jellegű, a vertikális Máriáról és Jézusról személyesítésről szól, melyet a tanítványok is átélnek. Ezekhez a festményekhez még több grafikai és festményvázlat készült, melyeken az ábrázolás még szabadabb és gátlástalanabb. Magára vonja a figyelmet Munkácsy kompozíciószerkesztése a vizsgált műveken alkotásokon (hasonlítsuk össze az 1., 9. és 11. illusztrációt), csakúgy, mint az, hogy az egy tanítvány mindenkor a kereszt árnyékában áll.

Érdemes megjegyezni az adott kompozícióban a táj közelségét, az ég sötétjét és a horizontvörös sávját, mint Munkácsy más műveiben is (13. számú melléklet). Végül, a vázlatokban még egy típusa, ahol a képi kifejezés és expresszivitás határértéket súrol (12. melléklet). Ebbe a csoportba tartozik a vizsgált mű.

Tehát, a festőművészeti motívumok, stílus terén egy sor meglepő egyezést találunk Munkácsy művészeteiben.

A műveket látható, infravörös és ultraviolás (luminescencia) módszerrel vizsgálták, valamint csúsztatott fényben és mikroszkóp alatt. Ezen kívül Lugina L.N., a kémiai tudományok kandidátusa által megvizsgálták a festményekből vett mikromintákat infravörös

spektrometriával és emissziós spektrális elemzéssel. A kutatások elvégzésének eredményeként megállapítható, hogy a művek a 19. század utolsó negyedében készültek. Így tehát megállapítható, hogy az adott komplex vizsgálatok nagy valószínűséggel bizonyítják, hogy a műveket Munkácsy Mihály készítette.

A műveknek művészeti értékük van, amely érdekelheti a múzeumokat és műgyűjtőket.

Munkácsy Mihály (eredeti neve: Lieb) kiemelkedő magyar festőművész, kiemelkedő alakja a portré, táj és történelmi festőművészetnek.

1844. 02. 20-án született az Osztrák–Magyar Monarchia területén lévő Munkács városban falusi tisztviselő családban (jelenleg: Munkács, Kárpátalja, Ukrajna), 1900. 05. 1-jén halt meg Bonn közelében. Szamosi E. iskolájában tanult (1862–1863), majd a bécsi és a müncheni művészeti akadémián (1865–1868), továbbá Düsseldorfban (1868–1869) Knaus N. iskolájában. A düsseldorfi és barbizoni iskola mestereinek és Kurbe G. hatása érezhető művein. Munkácsy korai műveire jellemző a romantikus irányzat (Vihar a pusztán, 1867. Magyar Nemzeti Galéria, Budapest). 1870-es években a forradalmi-demokratikus eszmék hatására készült művei társadalom-kritikai pátossal készülnek (világzerte ismert műve, a Siralomház, 1870; Tépéscsinálók, 1871; Éjjeli csavargók, 1873). Az 1870-es évek végén az expresszív tájképek és portrék mellett egyre többet készít történelmi-vallási tárgyú festményeket (Golgota, 1884; Ecce homo, 1896).

Munkácsy Mihály munkái budapesti Magyar Nemzeti Galériában, illetve Európa és az USA különböző múzeumaiban tekinthetők meg.

Művészeti szakértő s.k. aláírás Citovics V.I.

A Golgota festmény alapozója és színes pigmentjei elemzésének eredményei
90X64
(Munkácsy Mihály)

Az elemzésre próbát vettek az alapozóból és 6 próbát a festményből

A kutatás módszerei:

Előkészített mikrocsiszolat a festményből; a mikrocsiszolatot polarizált fehér fényben tanulmányozták és a fényben látható lumineszcenciában, amit ultraviola sugárral idéztek elő. A festmény színes rétege pigmentjéinek összetételét az alábbi módszerrel elemezték;

Infravörös spektroszkópikus, emissziós spektrális, luminesszenciális, termokémiai és mikrokémiai elemzést végeztek.

A kutatás eredményei:

A festmény vásznát gyári alapozóval festették. Az alap töltőanyaga: kréta, barit (kevés) és cink fehér (kevés).

Pigmentek.

Cink fehér, a zöld összetétele cinóber (berlini égszínkék és okkersárga), smaragdzöld, okker, fekete – szén és ásványi.

A festmény legkésőbbi pigmentje – a smaragdzöld – 1858-tól használják a festészetben.

Az elemzett festmény alapozójának típusa és a pigmentek sora, amelyeket a színes rétegből azonosítottak, figyelembe véve a szennyeződéseket, amit a pigmentek tartalmaznak, jellemzőek a 19. század utolsó negyedének festőművészeti re.

A kémiai tudományok kandidátusa s.k. aláírás Lugina L.N.

